

PETIT HOMENATGE A LA REVISTA LOKI CARRER AMPLE

Aquest fulls ciclostilats que teniu a les mans...

Ara, un grup de gent mes o menys jove, ens hem trobat, n'hem parlat i ens hem posat mans a l'obra.

...Aquesta revista sortira cada quan es pugui...

...Pretenem augmentar el grau de civilitat local, i no pas desencadenar picabaralles personals. Empero, estarem contents d'aconseguir que hi hagi alguna polemica civilitzada i fructifera.

Exret de l'editorial del fer nº publicat el 1965

AVUI m'ha passat una cosa del tot sorprenent. De bon matí, quan em disposava a escriure aquestes quatre ratlles que ara llegiu, una terrible i enfurismada tempesta ha afectat el meu cervell. Tal i com ho sentiu, llamps de fantàstiques idees i trons de mals pensaments han començat a retrunyir dins el meu cap. No podia fer-hi res, el fenomen metereològic s'ha fet amo i senyor d'aquesta part del meu ésser. I bé que em picava el caparrot jo. Prou que em fregava els ulls intentant esvaïr aquest malson, però res, la cosa anava de debó. En el moment més violent de la tempesta, un fortíssim llamp m'ha deixat momentàniament cec i segons després, com manen les lleis de la física, s'ha sentit un eixordador tro. Tan fort ha estat el tro que l'ona expansiva m'ha fet vibrar tota la memòria i, de sobte, un record de la meua mare quan em rentava el cap m'ha sortit disparat per l'orella. Quan he vist el meu record rodolant per terra m'he tapat ben fort, amb les dues mans, les orelles, no fos que els espetecs em buidessin el cap del tot. Ai, però això no ha estat res, els efectes més devastadors els ha provocat el ruixat d'aigua que ha caigut. Per començar ja era prou trist veure les idees més recents xopes diluint-se i desapareixent pel clavegueram, és a dir, mèdula espinal avall. Però la paciència se m'ha acabat quan els meus coneixements —no pas res de l'altre món, no us penseu— han estat arrossegats per la

C. M. Toro Publicat a la revista LA COFA nº 9

WHEN THEY GET
WHAT THEY WANT
THEY NEVER
WANT IT AGAIN
...HOLE

VINO EN UN VAKTE DERO
ME ARVESTO KON LA LUNA
KE IMPORTA SEKI POETA
O SEK BASUKA
Kobe Inhiesta

rierada d'aigua que baixava de la part superior del cervell cap a la inferior. Tota una vida aprenent coses perquè una maleïda tempesta se les endugui! Sort que durant l'aiguat vaig aconseguir de posar-li un impermeable a la consciència i tapar amb quatre plàstics lligats la raó. Si no s'han mullat, encara podré utilitzar-los per demanar al govern que declari el meu cap zona catastròfica.

La Plasa Dal

num. cumuratiu

